

DOMSTOLENS DOM

(Sjette Afdeling)

af 6. marts 2003

i sag C-14/01, Molkerei Wagenfeld Karl Niemann GmbH & Co. KG mod Bezirksregierung Hannover (anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Verwaltungsgericht Hannover) ⁽¹⁾

(»Fælles markedsordning — mælk og mejeriprodukter — støtteordning for skummetmælk — gyldigheden af forordning (EF) nr. 2799/1999 — Kommissionens beføjelser (artikel 11, stk. 1, i forordning (EF) nr. 1255/1999) — princippet om forbud mod forskelsbehandling (artikel 34, stk. 2, EF) — principperne om retssikkerhed og om beskyttelse af den berettigede forventning«)

(2003/C 101/10)

(Processprog: tysk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-14/01, angående en anmodning, som Verwaltungsgericht Hannover (Tyskland) i medfør af artikel 234 EF har indgivet til Domstolen for i den for nævnte ret verserende sag, Molkerei Wagenfeld Karl Niemann GmbH & Co. KG mod Bezirksregierung Hannover, at opnå en præjudiciel afgørelse vedrørende gyldigheden af Kommissionens forordning (EF) nr. 2799/1999 af 17. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår ydelse af støtte til skummetmælk og skummetmælkspulver bestemt til foderbrug og salg af sådant skummetmælkspulver (EFT L 340, s. 3), har Domstolen (Sjette Afdeling), sammensat af formanden for Anden Afdeling, R. Schintgen, som fungerende formand for Sjette Afdeling, og dommerne V. Skouris (refererende dommer), F. Macken, N. Colneric og J.N. Cunha Rodrigues; generaladvokat: P. Léger; justitssekretær: ekspeditionssekretær M.-F. Contet, den 6. marts 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

Gennemgangen af det forelagte spørgsmål har intet frembragt, som kan rejse tvivl om gyldigheden af Kommissionens forordning (EF) nr. 2799/1999 af 17. december 1999 om gennemførelsesbestemmelser til forordning (EF) nr. 1255/1999 for så vidt angår ydelse af støtte til skummetmælk og skummetmælkspulver bestemt til foderbrug og salg af sådant skummetmælkspulver.

(1) EFT C 79 af 10.3.2001.

DOMSTOLENS DOM

af 25. februar 2003

i sag C-59/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber mod Den Italienske Republik ⁽¹⁾

(»Traktatbrud — direktiv 92/49/EØF — fri tariffastsættelse og ophævelse af løbende forudgående kontrol med tariffer og aftaler — indsamling af oplysninger«)

(2003/C 101/11)

(Processprog: italiensk)

(Foreløbig oversættelse. Den endelige oversættelse vil blive offentliggjort i Samling af Afgørelser)

I sag C-59/01, Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber (befuldmægtigede: C. Tufvesson og A. Aresu) mod Den Italienske Republik (befuldmægtiget: U. Leanza, bistået af G. de Bellis), angående en påstand om, at det fastslås, at Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EF (tredje »skadesforsikringsdirektiv«) (EFT L 228, s. 1), idet den har indført og opretholdt en ordning med fastfrysning af de tariffer, der gælder for alle aftaler om ansvarsforsikring for motorkøretøjer, der dækker risici på italiensk område, og som gælder uden forskel for forsikringssselskaber, der er hjemmehørende i Italien, og selskaber, som udøver deres virksomhed dér gennem datterselskaber eller i henhold til reglerne om fri udveksling af tjenesteydelser. Der er nærmere bestemt tale om en tilsidesættelse af:

- a) princippet om fri tariffastsættelse og om ophævelse af løbende forhåndskontrol med tariffer og aftaler som omhandlet i direktivets artikel 6, 29 og 39
- b) bestemmelserne i direktivets artikel 44 om ordningen med indsamling af oplysninger om præmiebeløb, skadesudgifter og provisioner, skadesfrekvensen og de gennemsnitlige skadesudgifter samt udvekslingen af oplysninger mellem hjemlandets kompetente myndigheder og myndighederne i værtsmedlemsstaten,

har Domstolen, sammensat af præsidenten, G.C. Rodríguez Iglesias, afdelingsformændene J.-P. Puissechet, M. Wathelet og C.W.A. Timmermans samt dommerne D.A.O. Edward, P. Jann, F. Macken, N. Colneric, S. von Bahr, J.N. Cunha Rodrigues (refererende dommer) og A. Rosas; generaladvokat: S. Alber; justitssekretær: ekspeditionssekretær L. Hewlett, den 25. februar 2003 afsagt dom, hvis konklusion lyder således:

- 1) Den Italienske Republik har tilsidesat sine forpligtelser i henhold til artikel 6, 29 og 39 i Rådets direktiv 92/49/EØF af 18. juni 1992 om samordning af love og administrative bestemmelser vedrørende direkte forsikringsvirksomhed bortset fra livsforsikring og om ændring af direktiv 73/239/EØF og 88/357/EF (tredje »skadesforsikringsdirektiv«), for så vidt som den i strid med princippet om fri tariffastsættelse har indført og